

Основні результати. Встановлено, що вік жінок, антропометричні дані, розміри тазу, менструальна функція, акушерсько-гінекологічний анамнез, збільшення ваги достовірно не відрізнялись у жінок, пологи яких ускладнились атонічною післяпологовою кровотечею і у тих, які цього ускладнення не мали. При аналізі лабораторних показників в терміні 20 тижнів вагітності було виявлено, що у вагітних, пологи яких ускладнились післяпологовою кровотечею, кількість еритроцитів складала $3,7 \pm 0,9 \cdot 10^{12}/л$; у тих жінок, які не мали післяпологової кровотечі, цей показник був достовірно вищим – $4,1 \pm 0,6 \cdot 10^{12}/л$ ($p < 0,05$). Рівень загального білка становив $66,5 \pm 0,6$ г/л у вагітних основної групи проти $69,7 \pm 0,4$ г/л ($p < 0,05$) в КГ. При аналізі коагулограми виявлено достовірні підвищення рівня протромбінового індексу та показників активовано часткового тромбoplastинового часу у вагітних з пологами, що ускладнились атонічною кровотечею, в порівнянні зі значеннями у жінок КГ: $95,6 \pm 0,2$ проти $90,8 \pm 0,3$ ($p < 0,05$) і $32,2 \pm 0,7$ с проти $30,0 \pm 0,5$ с відповідно.

Висновок. На основі проведеного дослідження можна вважати, що низький рівень еритроцитів, загального білка, підвищення рівня протромбінового індексу та показників активовано часткового тромбoplastинового часу можуть бути прогностичними для виявлення ризиків післяпологової атонічної маткової кровотечі. Їх можна використовувати в розробці індивідуального прогнозу щодо розвитку цього важкого ускладнення.

АКНЕ – ПРОБЛЕМА ПІДЛІТКОВОЇ ШКІРИ ОБЛИЧЧЯ В СУЧАСНОМУ СВІТІ

Єрмакова В.

Науковий керівник: доцент Васильєва К.В.

Кафедра шкірних та венеричних хвороб

Полтавський державний медичний університет

Акне – це хронічне запальне багатofакторне захворювання, що виявляється відкритими і закритими комедонами, запальними ураженнями шкіри у вигляді папул, пустул, вузлів, в основі якого лежить генетично обумовлена гіперандрогенія та генетично детермінований тип секреції сальних залоз. Акне – один із найпоширеніших дерматозів. За даними американської академії дерматологів, на акне страждають 85% осіб у віці від 12 до 24 років, 8% осіб – у віці від 25 до 34 років і 3% осіб – у віці від 35 до 44 років.

Акне знижує якість життя пацієнтів і значно впливає на їх психологічний стан, знижуючи самооцінку, викликаючи тривогу і депресію. Негативний вплив акне на міжособистісні відносини і соціальні функції виявлено у 45.7% пацієнтів.

Метою дослідження була оцінка ефективності різних поєднань препаратів для лікування хворих на тяжкі та середньотяжкі форми акне.

Матеріали та методи дослідження. Під нашим спостереженням перебували 69 пацієнтів віком від 16 до 55 років з тяжкою та середньотяжкою формами акне, які завернулися по допомогу в косметологічний кабінет КП "Полтавський обласний клінічний шкірно-венерологічний диспансер Полтавської обласної ради".

Усі пацієнти розподілені на 3 групи по 23 пацієнта в кожній: I група пацієнтів отримала системні ретиноїди та системні антибіотики, II група – системні ретиноїди та топічні антибактеріальні засоби, III група – системні ретиноїди.

Після застосування терапії відмічалось покращення стану шкіри у всіх груп, але у пацієнтів першої групи після першого тижня лікування відмічали зменшення пустул в середньому на 27%, після 4 тижня на 70%, відносно початкового рівня, після 8 тижня на 98%. У пацієнтів II та III груп процес протікав трохи повільніше: перший тиждень зменшення пустул у середньому на 12%, після 4 тижня на 29%, відносно початкового рівня, а після 8 тижня на 69%. У підлітковому віці ефективності лікування була більшою та тривалістю лікування меншим. У дорослих осіб лікування було менш ефективніше та більш триваліше через присутність супутніх захворювань. Нами доказана ефективність різних поєднань препаратів для лікування хворих на тяжкі та середньотяжкі форми акне.

ОЦІНКА ТА АНАЛІЗ СУЧАСНИХ МІНІНВАЗИВНИХ ОПЕРАТИВНИХ ВТРУЧАНЬ ПРИ ГОСТРОМУ НЕКРОТИЧНОМУ ПАНКРЕАТИТІ

Єфіменко Д.

Наукові керівники: асистент Засць С.М., асистент Прихідько Р.А.

Кафедра хірургії №4

Полтавський державний медичний університет

Актуальність. Гострий панкреатит залишається однією з найскладніших проблем абдомінальної хірургії. Деструктивні форми становлять близько 20% у структурі гострого панкреатиту, причому